

POST-COVID-19: A BETTER NEW DEAL FOR INFORMAL WORKERS

Marty Chen
WIEGO Network
Harvard University

September 2021/ฉบับแปล

A Better New Deal for Informal Workers

ใคร? แรงงานนอกระบบคือใคร

อย่างไร?

- แรงงานในโลกนี้ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 61) อยู่ในส่วนของการทำงานนอกระบบ
- ความเกี่ยวข้องกันระหว่าง นอกระบบ, ความยากจน, ความเหลื่อมล้ำ และการเจริญเติบโต
- Bad Old Deal ของแรงงานนอกระบบ เป็นแบบไหน

ทำไมต้อง ขณะนี้? COVID-19

- แรงงานนอกระบบในฐานะที่เป็นแรงงานที่มีความจำเป็น/สำคัญ
- ผลกระทบของโควิดต่อแรงงานนอกระบบ

อะไร?

- การดำเนินงานของรัฐบาลไทย

อย่างไร? การต่อรองทางนโยบายระหว่างองค์กรแรงงานนอกระบบ ผู้นำ กับรัฐบาลและเอกชน

แรงงานนอกระบบ: คือใคร

องค์ประกอบของสถานะการจ้างงาน 3 ลักษณะ ได้แก่:

- ทำงานด้วยตนเองในสถานประกอบการที่ไม่จดทะเบียน (เช่น ไม่จดทะเบียนบริษัท หรือ ไม่จดทะเบียนธุรกิจ)
- เป็นลูกจ้างที่อยู่นอกระบบการจ้างงานที่เป็นทางการ (เช่น ไม่มีประกันสังคม หรือ สิทธิประโยชน์จากการทำงานอื่นใด) ในสถานประกอบการที่จดทะเบียน หรือไม่จดทะเบียน หรือในครัวเรือน)
- ทำงานสัญญาจ้างอิสระด้วยสัญญาที่ไม่เป็นทางการ (เช่น ไม่มีประกันสังคม หรือสิทธิประโยชน์จากการทำงาน) ในห่วงโซ่อุปทานระดับโลก หรือ Digital Platforms

กลุ่มอาชีพแรงงานนอกระบบ 5 กลุ่มในการศึกษาของสมาพันธ์แรงงานนอกระบบในประเทศไทย และ WIEGO-HomeNet Thailand ได้แก่ ลูกจ้างทำงานบ้าน ผู้ผลิตที่บ้าน หาบเร่แผงลอย ผู้ขับขี่มอเตอร์ไซค์รับจ้าง และหมอนวดแผนไทย

ทำไมต้องเป็นแรงงานนอกระบบ: 1#

เป็นแรงงานที่มีจำนวนมากที่สุด (ยกเว้นในประเทศพัฒนาแล้ว)

การประมาณการประชากรแรงงานนอกระบบ (ILO 2018)

ในระดับโลก: มีแรงงานนอกระบบถึงร้อยละ 61 ของแรงงานทั้งหมด – หรือ 2 พันล้านคน

ตามลักษณะของประเทศ:

ประเทศกำลังพัฒนา: 90%

ประเทศตลาดเกิดใหม่: 67%

ประเทศพัฒนาแล้ว: 18%

ตามภูมิภาค:

- ละตินอเมริกา– 51%
- เอเชียตะวันออกเฉียงใต้– 66%
- เอเชียใต้– 78%
- แอฟริกาใต้สะฮารา (ยกเว้นแอฟริกาใต้) – 76%

ประเทศไทย: 59% ของการจ้างงานทั้งหมด ; 28% ของการจ้างงานในกรุงเทพมหานคร

- แรงงานนอกระบบส่วนใหญ่มาจากครอบครัวคนจน และคนจนส่วนมากถูกจ้างงานนอกระบบ
- **ทำไมต้องเป็นแรงงานนอกระบบ: # 2**
- รายได้จากการทำงานของแรงงานนอกระบบช่วยลดปัญหาความยากจนของครอบครัว **สัมพันธ์กับความยากจน ความเหลื่อมล้ำ และ การเจริญเติบโต**
- ครอบครัวของผู้มีรายได้น้อยจำนวนมากต้องพึ่งพาสินค้าและบริการที่จำเป็น รวมทั้งอาหารจากแรงงานนอกระบบ

ความสัมพันธ์กับความเหลื่อมล้ำ

- แรงงานนอกระบบมีรายได้น้อยกว่าแรงงานในระบบ
- แรงงานนอกระบบต้องเผชิญกับปัญหาเรื่องการในการทำงาน เช่น โอกาสของการทำงาน สิทธิ การคุ้มครอง และเสถียรของแรงงานมากกว่าแรงงานในระบบ (ILO 2002)

ความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโต

- บริษัทที่จดทะเบียนอย่างเป็นทางการจำนวนมากจ้างงานแรงงานแบบนอกระบบ
- บริษัทหรือกลุ่มแรงงานนอกระบบจำนวนมากผลิตสินค้าและบริการให้กับบริษัทจดทะเบียน

ทำไมต้องเป็นแรงงานนอกระบบ: : # 3

BAD OLD DEAL

แรงงานที่ยากจนในระบบเศรษฐกิจที่ไม่เป็นทางการ – โดยเฉพาะแรงงานอาชีพอิสระต้องเผชิญกับปัญหาและแรงกดดัน

- นโยบายที่ไม่แน่นอน และ นโยบายที่ไม่เป็นมิตรกับแรงงาน --หรือนโยบายที่ลำเอียงและต่อต้านการทำงานของแรงงาน
- สถานการณ์วิกฤติทางเศรษฐกิจ และความเลื่อมทางเศรษฐกิจ
- ความเสี่ยงทางสุขภาพและความปลอดภัยจากการประกอบอาชีพ

สถานการณ์ยิ่งรุนแรงมากขึ้น เมื่อแรงงานเหล่านี้ต้องเผชิญกับ..

- การตีตรา ว่าเป็นผู้ไม่เคารพกฎหมาย หรือ ทำไม่ถูกต้องกฎหมาย หรือ ผู้ร้าย หรือ ไม่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ
- ถูกลงโทษหรือทำให้เป็นผู้ร้ายต่างๆ ที่พวกเขาพยายามทำงานอย่างเอาใจใส่เพื่อการดำรงชีพ

Bad Deal ก่อนโควิด ได้แก่ ความไม่เท่าเทียม ความไม่เป็นธรรม และ ความหมิ่นเกียรติ

Inequality + Injustice + Indignity (3 I's)

ในเดือนพฤษภาคม 2020 ILO ประมาณการกระทบของ Covid19 ต่อแรงงานนอกระบบ

- ร้อยละ 80 ของแรงงานนอกระบบหรือประมาณ 1.6 พันล้านคนทั่วโลก ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากสถานการณ์ครั้งนี้
- ในช่วงเดือนแรกของวิกฤติโควิด แรงงานนอกระบบจำนวนร้อยละ 60-80 สูญเสียรายได้ของพวกเขา

(ILO 2020)

การศึกษาเรื่องแรงงานนอกระบบในสถานการณ์โควิด

WIEGO

Cities featured in the study:

1- Accra (Ghana)	7- Durban (South Africa)
2- Ahmedabad (India)	8- Lima (Peru)
3- Bangkok (Thailand)	9- Mexico City (Mexico)
4- Dakar (Senegal)	10- Pleven (Bulgaria)
5- Dar es Salaam (Tanzania)	11- New York City (USA)
6- Delhi (India)	12- Tiruppur (India)

กลุ่มตัวอย่าง : 4 กลุ่มหลัก (ลูกจ้าง
ทำงานบ้าน ผู้ผลิตที่บ้าน หาบเร่แผง
ลอย/พ่อค้าแม่ค้าในตลาด และคนเก็บ
ของเก่า)

แรงงานนอกระบบที่ศึกษามีจำนวน
ทั้งสิ้น 2,009 ตัวอย่าง (ยกเว้นจาก Dar
es Salaam) เป็นผู้หญิง-ร้อยละ 73

ภาคี: องค์กรของแรงงานนอกระบบ
และนักวิจัย

วิธีการศึกษา และช่วงเวลา

เครื่องมือ: การสำรวจด้วยแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์เชิงลึก

การวิจัย: ระยะที่ 1

- การสำรวจและการสัมภาษณ์: กลางปี 2020 (มิถุนายน-กรกฎาคม)
- ศึกษาช่วงเวลา

กุมภาพันธ์ 2020 (ก่อนสถานการณ์การแพร่ระบาดโควิด)

เมษายน 2020 (ช่วงเข้มงวดในการควบคุมการแพร่ระบาด)

การวิจัย: ระยะที่ 2

- การสำรวจและการสัมภาษณ์: กลางปี 2021 (มิถุนายน-กรกฎาคม)
- ศึกษาช่วงเวลา

12 เดือนก่อน

12 เดือนที่ผ่านมา

เครื่องมือการศึกษาออกแบบโดยทีมศึกษาในโครงการวิจัย WIEGO Crisis Study และได้รับการทดสอบโดยองค์กรภาคีในหลายประเทศ

Women in Informal Employment:
Globalizing and Organizing

ผลการศึกษารอบที่ 1: เมษายน-กลางปี 2020

มาตรการล็อกดาวน์และข้อห้ามต่างๆ ของภาครัฐในการควบคุมสถานการณ์โควิด ในเดือนเมษายน 2020 ทำให้เกิดปัญหาวิกฤติต่อแรงงานสามด้าน ได้แก่ การทำงาน รายได้ และความมั่นคงทางอาหาร และ ในกลางปี 2020 แม้ภาครัฐผ่อนคลายมาตรการต่างๆ แต่การฟื้นคืนของแรงงานกลับเป็นไปอย่างช้าๆ โดยเฉพาะในเรื่องรายได้

การหยุดการทำงานอย่างทันทีทันใด

ในช่วงการล็อกดาวน์อย่างเข้มข้นในเดือนเมษายน 2020 พบว่า ร้อยละ 74 ของผู้ให้ข้อมูลไม่สามารถทำงานได้ และ ในช่วงกลางปี ที่มีการคลายมาตรการ ยังพบว่า ร้อยละ 21 ของแรงงานยังไม่สามารถทำงานได้

การสูญเสียรายได้อย่างรุนแรง

ในระหว่างเดือนเมษายน 2020 แรงงานมีรายได้เพียงร้อยละ 19 ของรายได้ก่อนเกิดวิกฤติโควิด และในกลางปี 2020 เมื่อมีการคลายมาตรการ รายได้ของแรงงานกลับมาเพียงร้อยละ 56 ของรายได้ก่อนเกิดโควิด

การไม่มีงานทำ/ไม่มีรายได้ ความช่วยเหลือไม่เพียงพอ ทำให้ครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง และทำให้พวกเขาต้องเผชิญกับความเปราะบางในการฟื้นคืนจากโควิด 3 ประการ ได้แก่ –มีหนี้สินเพิ่มมากขึ้น + เงินเก็บหมด + มีทรัพย์สินน้อยลง

ผลกระทบและการฟื้นคืนแตกต่างกันตามกลุ่มอาชีพ **หาบเร่แผงลอยสามารถประกอบอาชีพได้น้อยในช่วงการเฝ้าระวังอย่างเข้มข้นในเดือนเมษายน 2020 แต่หลังจากการคลายมาตรการในช่วงกลางปี กลุ่มผู้ผลิตที่บ้านกลับมาทำงานได้น้อยที่สุด**

“พวกเราจะตายเพราะความหิว ไม่ใช่ตายเพราะโควิด” – คำกล่าวที่สอดคล้องกันของแรงงานนอกระบบทั่วโลก

ผลกระทบของแรงงานนอกระบบตามกลุ่มอาชีพ

ลูกจ้างทำงานบ้าน : ผู้พักอาศัยอยู่ในบ้านนายจ้าง มีสถานการณ์ดีกว่า ลูกจ้างเดินทางไปกลับ

ทัศนคติและรูปแบบการจ้างงานของนายจ้าง

ผู้ทำการผลิตที่บ้าน- ผู้ผลิตที่บ้าน มีสถานการณ์ดีกว่า ผู้รับงานมาทำที่บ้าน

คำสั่งซื้อลดลงทั้งในระดับต่างประเทศและในประเทศ, การปิดโรงงานต่างๆ : กลุ่มสิ่งทอและเสื้อผ้า

การลดลงของความต้องการซื้อในประเทศ: ลูกคามีจำนวนน้อยลง (ผู้ผลิตที่บ้าน) หรือ งานจ้าง (กลุ่มรับงานมาทำที่บ้าน)

หาบเร่แผงลอย/ผู้ค้าในตลาด: ผู้ค้าขายอาหาร มีสถานการณ์ที่ดีกว่าผู้ค้าที่ไม่ได้ขายอาหาร (ในช่วงที่มีคำสั่งซื้อลดวันเข้มงวด ในปี 2020)

ความต้องการซื้อสินค้าที่ไม่ใช่อาหารลดลงในช่วงที่มีการล็อกดาวน์แบบเข้มข้น

การคำสั่งปิดตลาดของผู้ค้าหาบเร่แผงลอยและผู้ค้าในตลาด

คำสั่งปิดตลาดขายส่งสินค้า

ต้นทุนสินค้าสูงขึ้น ในขณะที่ราคาขายสินค้าของผู้ค้าลดลง

ผู้ค้าของเก่า: ผู้ค้าของเก่าผู้หญิง สามารถไปทำงานหาของเก่าและนำไปขายได้น้อยกว่าผู้ชาย

มีของเก่าให้เก็บได้น้อยลง

ที่ทิ้งขยะที่เป็นแหล่งเก็บของเก่าถูกสั่งปิด

มีการรับซื้อของเก่าน้อยลง ราคาถูกลง

แตกต่างกันตามประเทศ

ความแตกต่างกันระหว่างเมือง : ข้อมูลจากการเปรียบเทียบ

- ความรุนแรงและช่วงเวลาของการระบาดโควิด
- ความเข้มงวดและระยะเวลาของการล็อกดาวน์และข้อบังคับอื่นๆ
- ความช่วยเหลือทางการเงินและอาหารจากรัฐบาลที่ทั่วถึงและครอบคลุม
- ทำที่ของรัฐท้องถิ่นทำงานช่วยเหลือแรงงานนอกระบบ...
 - ในระหว่างที่มีการล็อกดาวน์หรือมีการบังคับ
 - ดำเนินถึงเรื่องงานที่จำเป็นหรือไม่ อนุญาตให้ทำงาน หรือ แจกจ่ายอุปกรณ์ป้องกันโรคหรือไม่
 - หลังจากที่มีการยกเลิกการล็อกดาวน์
 - มีการรังแกแรงงานหรือไม่ เช่น การล่วงละเมิด สิ้นบน การยึดสินค้า การทำลาย หรือ ขับไล่ออกจากสถานที่ทำงาน
 - แรงงานนอกระบบเป็นส่วนหนึ่งของ โครงการฟื้นฟูทางเศรษฐกิจหรือไม่

สถานการณ์ปัจจุบัน: ข้อมูลจากการค้นพบเบื้องต้นในการศึกษา 2021

- ประมาณร้อยละ 90 ของลูกจ้างทำงานบ้าน หาบเร่แผงลอย/ผู้ค้าในตลาด คนเก็บของเก่า และ ร้อยละ 65 ของผู้ทำการผลิตที่บ้านยังคงทำงานได้ แต่ทำงานได้น้อยวันต่ออาทิตย์ลง และมีรายได้น้อยลง
- ประมาณร้อยละ 30 ของครัวเรือนที่ศึกษา ระบุว่าในช่วงปีที่ผ่านมา ต้องประสบกับปัญหาการขาดอาหารในกลุ่มผู้ใหญ่และเด็ก
- กลุ่มครัวเรือนที่ศึกษามีปัญหาเรื่องหนี้สินอย่างรุนแรง และประมาณร้อยละ 80 ไม่มีเงินออม พวกเขาไม่มีความสามารถที่จะไถ่ถอนหรือซื้อคืนทรัพย์สินที่นำไปจำหน่ายหรือขายไปเมื่อปี 2020 ได้
- รัฐบาลในเมืองหรือประเทศที่ศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่มีการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากนโยบายเข้มงวดในช่วงการระบาด โควิดระลอกสองและระลอกสาม
- รัฐบาลในประเทศและเมืองที่ศึกษาส่วนใหญ่ไม่รวมเอาแรงงานนอกระบบไว้ในแผนการฟื้นฟูทางเศรษฐกิจของประเทศ

ผลการศึกษากรุงเทพมหานคร รอบที่ 1 ปี 2020

ในช่วงระหว่างเดือนเมษายน 2563 เกือบครึ่งหนึ่งของผู้ให้ข้อมูลระบุว่า พวกเขาไม่สามารถทำงานได้แม้แต่วันเดียว โดยกลุ่มหมอนวด (ร้อยละ 100) ผู้ผลิตที่บ้าน (ร้อยละ 73) และหาบเร่แผงลอย (ร้อยละ 53) ระบุว่า พวกเขา ไม่มีรายได้เลย

ในระหว่างเดือนมิถุนายน-กรกฎาคม 2563 รายได้เฉลี่ยต่อวันของแรงงานส่วนใหญ่ยังน้อยกว่ารายได้ก่อนเกิดโควิด: ในกลุ่มผู้ผลิตที่บ้าน ได้รายได้ไม่ถึงครึ่งหนึ่ง ในขณะที่กลุ่มคนเก็บของเก่า และผู้ขับจีมอเตอร์ไซด์รับจ้าง ได้รายได้ประมาณ ร้อยละ 60 และกลุ่มหาบเร่มีรายได้สองในสาม เมื่อเทียบกับรายได้ที่พวกเขาได้รับก่อนเกิดโควิด

หนึ่งในสี่ของผู้ทำการผลิตที่บ้าน น้อยกว่าร้อยละ 20 ของกลุ่มหมอนวดและผู้ขับจีมอเตอร์ไซด์รับจ้าง และร้อยละ 14 ของคนเก็บของเก่าระบุว่าครัวเรือนของพวกเขา มีผู้อุดอาหารเนื่องจากอาหารไม่เพียงพอ

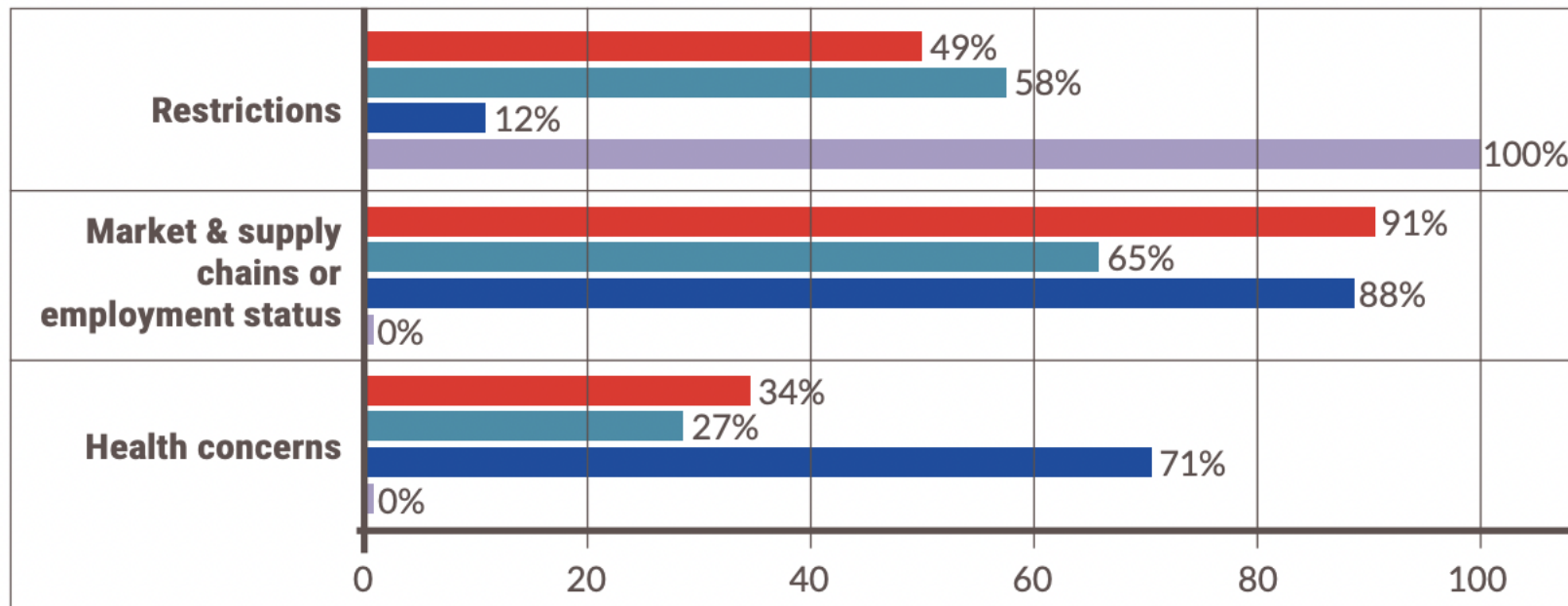
ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ได้รับเงินช่วยเหลือจากรัฐบาล ซึ่งส่วนใหญ่ระบุว่าได้รับความช่วยเหลือทางเทคนิคการลงทะเบียนจากสมาพันธ์แรงงานนอกระบบประเทศไทย

ในกลางปี 2563 ร้อยละ 84 ของแรงงาน ต้องกู้ยืมเงิน ถอนเงินออมมาใช้จ่าย ยืมเงินจากเพื่อนหรือญาติ ขายทรัพย์สิน จำนำทรัพย์สิน หรือ ให้สมาชิกในครอบครัวย้ายถิ่นฐาน

“ฉันคิดว่า การติดเชื่อโควิดยังไม่หนักหนาเท่ากับการไม่มีอะไรกิน ถ้าเราต้องติดโควิด ก็ติดไป แต่ถ้าเราไม่มีอะไรกิน มันรุนแรงมากกว่าการติดโควิดมากนัก” ผู้หญิงลูกจ้างทำงานบ้าน

■ Message therapists
 ■ Home-based workers
 ■ Street vendors
 ■ Waste pickers
 ■ Domestic workers
 ■ Motorcycle taxi drivers

Reasons for not working during April 2020:*

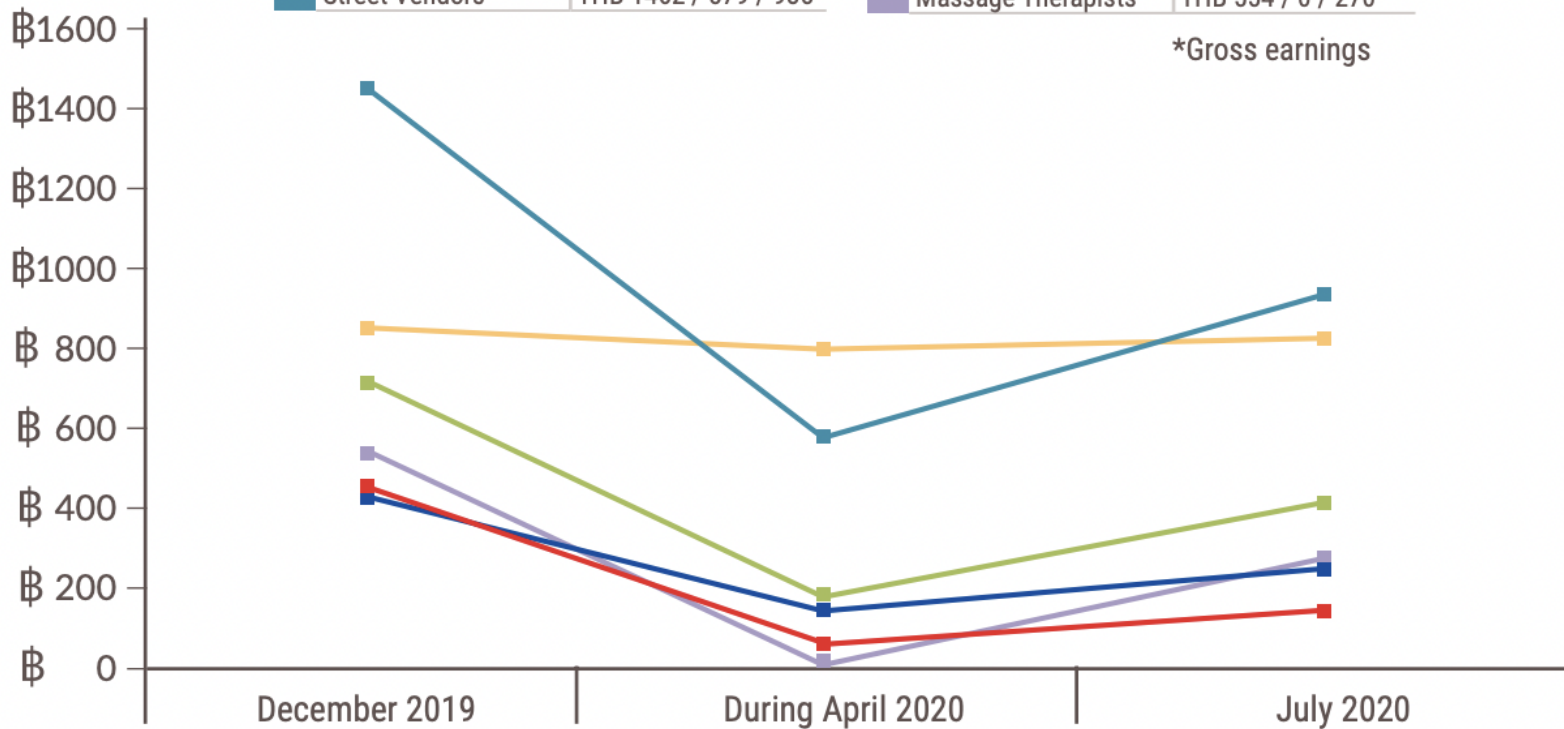

Note: Respondents could select more than one reason for not working

*Message therapists, home-based workers, street vendors and waste pickers only

Average daily earnings by sector

Domestic Workers	THB 851 / 792 / 824	Waste Pickers	THB 434 / 170 / 249
Home-based Workers	THB 425 / 57 / 198	Motorcycle Taxi Drivers	THB 720 / 184 / 418
Street Vendors*	THB 1462 / 579 / 935	Massage Therapists	THB 554 / 0 / 270

ข้อค้นในการศึกษารอบ 2 กรุงเทพมหานคร: 2564

ในระหว่างกลางปี 2564 ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดต้องหยุดทำงานมากกว่า 10 วัน เฉลี่ย 1.2 เดือน โดยผู้ที่ได้รับผลกระทบรุนแรงงานที่สุดคือ ผู้ค้าขาย (2 เดือน) หมอนวด (1.9 เดือน) หาบเร่แผงลอย (1.7 เดือน) คนเก็บของเก่า (1.6 เดือน) และผู้ทำการผลิตที่บ้านและลูกจ้างทำงานบ้าน (.8 และ .7 เดือนตามลำดับ) และผู้ขับขี่มอเตอร์ไซค์รับจ้าง (.4 เดือน)

ก่อนโควิด 19 ผู้ให้ข้อมูลทุกคนทำงานเฉลี่ยสัปดาห์ละ 6 วัน ยกเว้นผู้ขับขี่มอเตอร์ไซค์รับจ้างที่ทำงาน 5 วัน ต่อสัปดาห์ ในขณะที่ในช่วงกลางปี 2564 ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดทำงานอย่างน้อย 1 วัน ต่อสัปดาห์ โดยผู้ค้าในตลาดและผู้ขับขี่มอเตอร์ไซค์รับจ้างที่ทำงานเฉลี่ยมากกว่า 1 วัน ต่อสัปดาห์ ในขณะที่แรงงานอื่นยังทำงานน้อยวันที่สุดคือ หมอนวด (สองวัน) คนเก็บของเก่า (สามวัน) ผู้ผลิตที่บ้าน (สี่วัน) และ ลูกจ้างทำงานบ้าน และหาบเร่แผงลอย (ห้าวัน)

ระหว่างกลางปี 2563 และ กลางปี 2564 ร้อยละ 91 ของผู้ให้ข้อมูลระบุว่า พวกเขาได้รับเงินช่วยเหลือจากรัฐบาล และ ร้อยละ 21 ได้รับความช่วยเหลือเรื่องอาหาร

ระหว่างกลางปี 2563 และ กลางปี 2564 ร้อยละ 17 ของแรงงานได้ยืมเงินจากนายทุน ร้อยละ 27 ยืมเงินจากเพื่อนและญาติพี่น้อง ร้อยละ 44 ถอนเงินมาใช้ ร้อยละ 13 ระบุว่าผู้มีผู้ใหญ่ในครัวเรือนต้องอดอาหารเนื่องจากอาหารไม่เพียงพอ และ ร้อยละ 13 ระบุว่าพวกเขาต้องงดมื้ออาหารอย่างน้อยหนึ่งมื้อในเดือนที่ผ่านมา

“ฉันมีรายได้น้อยลง แต่มีค่าใช้จ่ายเท่าเดิม ฉันจึงต้องอดอาหาร เพื่อให้คนอื่นในครอบครัวได้มีกินตามปกติ”

กรุงเทพมหานคร: เหตุผลหลักที่แรงงานไม่สามารถทำงานได้ (ร้อยละ)

	คำสั่ง จาก หน่วยงานภาครัฐ	แรงงาน	สุขภาพ
Domestic Workers	4	60	4
Home-based Workers	8	84	57
Street Vendors	54	86	43
Market Traders	60	58	50
Waste Pickers	26	68	62
Motorcycle Taxi Drivers	23	85	23
Massage Therapists	86	74	42

“โรคระบาดส่งผลกระทบต่อทางการเงิน ทางเศรษฐกิจ ราคาขายสินค้าก็ลดลง การเดินทางก็ยาก ขายของก็ยาก คนกลัวโรคโควิด ลูกค้าน้อยลง ชีวิตยากขึ้นมาก”

ข้อเรียกร้อง: สมาพันธ์แรงงานนอกระบบแห่งประเทศไทย

1. การฟื้นฟูอาชีพและการจ้างงาน

- รับรองแรงงานนอกระบบทางกฎหมาย
- จัดทำเงินกองทุนการทำงานของแรงงานนอกระบบเพื่อการพัฒนาอาชีพแบบไม่มีดอกเบี้ย
- สนับสนุนสิทธิในการทำงานในพื้นที่สาธารณะของแรงงาน
- การประกันการมีงานทำของแรงงานนอกระบบ
- เงินคุ้มครองการจ้างงาน
- จัดสรรโควตาการผลิตให้กับแรงงานนอกระบบที่ผลิตสินค้าและบริการ
- สนับสนุนการพัฒนา platform ของแรงงานนอกระบบ
- จัดทำนโยบายทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียม

2. การฝึกอบรมและพัฒนาทักษะเพื่อเศรษฐกิจหลังโควิด

- ฝึกอบรมด้านอาชีพและการดูแลสุขภาพให้แรงงาน
 - พัฒนาทักษะอาชีพด้านดูแลและให้ใบประกาศ
 - พัฒนาทักษะทางเทคโนโลยี เพื่อสร้างโอกาสในการทำงาน
- หมายเหตุ การฝึกอบรมต้องไม่มีค่าใช้จ่ายและได้รับการสนับสนุนเรื่องอื่นๆ

3. การคุ้มครองทางสังคมที่เป็นธรรม

- การประกันการว่างงานสำหรับทุกคน
- การคุ้มครองทางสังคมที่เท่าเทียม

4. ตัวแทนแรงงานนอกระบบ

- องค์กรหรือผู้นำแรงงานนอกระบบต้องมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจทางนโยบายที่เกี่ยวข้อง

การฟื้นฟูแรงงานนอกระบบ: รัฐบาลไทย

- นายกรัฐมนตรี และ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง จัดทำโครงการคนละครึ่ง เพื่อช่วยเหลือ หาบเร่แผงลอยผู้ค้ารายย่อย และผู้ให้บริการรายย่อย
- กระทรวงแรงงาน
 - ปรับปรุง ประกันสังคมมาตรา 40
 - ลดเงินจำนวนเงินสมทบของสมาชิกร้อยละ 40 จำนวน 6 เดือน
 - จัดทำศูนย์ฟื้นฟูแรงงานที่ได้รับบาดเจ็บ
 - ตรวจโควิดให้กับแรงงานนอกระบบ เบะแรงงานนอกระบบมาตรา 40
 - พรบ. แรงงานนอกระบบ ที่รวมถึงกองทุนแรงงานนอกระบบที่จะเข้าสู่คณะรัฐมนตรีในเดือนนี้
 - ปรับปรุงระเบียบที่เกี่ยวข้องกับหาบเร่แผงลอย เป็นผู้เชื่อมประสานให้เกิดการเจรจาระหว่างกรุงเทพมหานครกับหาบเร่แผงลอย
 - ประสานให้เกิดการปรึกษาหารือของหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจนอกระบบ ทั้งนี้มูลนิธิเพื่อการพัฒนาแรงงานและอาชีพ และสมาพันธ์แรงงานนอกระบบประเทศไทยเข้าร่วมปรึกษาหารือ

A BETTER NEW DEAL FOR INFORMAL WORKERS

- **ก่อนการแพร่ระบาดโควิด 19**
 - แรงงานนอกระบบเผชิญกับปัญหาเรื่อง ไม่เท่าเทียม + ไม่เป็นธรรม + ถูกเหยียดหยาม (3 Is, inequality + injustices + indignities)
 - เศรษฐกิจนอกระบบมีภาพลักษณ์เชิงลบ
 - ความไม่ลงรอยระหว่างนโยบายและกฎหมายกับสถานการณ์จริงของการทำงานนอกระบบ
- **ในระหว่างการแพร่ระบาดโควิด 19**
 - ความรุนแรงขึ้นของความไม่เท่าเทียม ความไม่เป็นธรรม และการถูกเหยียดหยามของแรงงานนอกระบบ
 - การทำงานเป็นผู้กระจายสินค้าและบริการที่จำเป็นของแรงงานนอกระบบในภาวะขาดลำบากเป็นที่ประจักษ์ของคนทั่วไป
- **หลังโควิด 19- ความเป็นไปได้ 3 แนวทาง**
 - “Bad Old Deal” - สถานการณ์ของแรงงานนอกระบบขาดลำบากเหมือนแต่ก่อน
 - “Worse New Deal” - สถานการณ์ของแรงงานนอกระบบขาดลำบากมากขึ้นกว่าแต่ก่อน
 - “Better New Deal” - การพัฒนาระบบการคุ้มครองแรงงานนอกระบบ + ให้ความสำคัญกับการดำรงชีพนอกระบบ + การเปิดโอกาสให้องค์กร/ผู้นำแรงงานนอกระบบมีส่วนร่วมในกระบวนการทางนโยบาย

THANK YOU

Women in informal employment: globalizing and organizing (WIEGO) is a global network focused on securing livelihoods for the working poor, especially women, in the informal economy. We believe all workers should have equal economic opportunities and rights. WIEGO creates change by building capacity among informal worker organizations, expanding the knowledge base about the informal economy and influencing local, national and international policies.

visit www.wiego.org